

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1240/2021
29.11.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Катарине Манојловић Андрић, председника већа, Гордане Џакула и Слађане Накић Момировић, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Јасмина Видановић, адвокат из ..., против туженог „Tigar Tyers“ ДОО из Пирота, чији је пуномоћник Младен Домазет, адвокат из ..., ради поништаја решења о отказу уговора о раду, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 1383/2020 од 25.12.2020. године, у седници већа одржаној 29.11.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 1383/2020 од 25.12.2020. године.

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев тужиоца за накнаду трошкова ревизијског поступка.

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев туженог за накнаду трошкова одговора на ревизију.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пироту П1 60/17 од 06.03.2020. године, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се поништи решење туженог о отказу уговора о раду број ... од 30.12.2016. године, којим је отказан Уговор о раду број ... од 01.06.2004. године измеђен Анексом уговора о раду број ... од 22.05.2012. године закључно са Анексом уговора о раду број .../... од 22.04.2016. године, да се тужени обавезе да тужиоца врати на послове радника у ..., Одељење ... и да му се признају сва права по основу рада, као и захтев да му тужени надокнади трошкове спора. Истом пресудом обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 253.000,00 динара у року од 15 дана од дана пријема пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 1383/2020 од 25.12.2020. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда. Истом пресудом одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права.

Тужени је дао одговор на ревизију.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду на основу члана 408. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14, 87/18) – у даљем тексту: ЗПП и утврдио да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2) ЗПП, на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности, а на друге битне повреде одредаба парничног поступка због којих се ревизија може изјавити се у ревизији не указује.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је био у радном односу код туженог по основу Уговора о раду број ... од 01.06.2004. године, измењеног анексима уговора о раду број ... од 22.05.2012. године закључно са анексом број .../... од 22.04.2016. године, на пословима у заштитној радионици у вешерају. Оспореним решењем туженог број ... од 30.12.2016. године тужиоцу је отказан уговор о раду применом члана 179. став 3. тачка 8) Закона о раду и члана 127. став 1. тачка 46) Колективног уговора туженог, због непоштовања радне дисциплине. Тужиоцу је стављено на терет да је дана 02.11.2016. године спавао на радном месту. Тужилац и запослени ББ су од стране непосредног претпостављеног затечени да спавају на радном месту у својим столицама, којом приликом су од стране непосредног претпостављеног фотографисани. Тужилац је у својој изјави датој на записник 08.12.2016. године признао да је задремао и навео да је до тога дошло услед лекова које узима и због којих има проблема да остане будан, као и да је претходне ноћи возио мајку до хитне помоћи. Истог дана је изјаву на записник дао и непосредни претпостављени тужиоца наводећи да је тужиоца и његовог колегу ББ више пута усмено упозоравао да је спавање на радном месту забрањено, као и да их је дана 02.11.2016. године затекао како спавају на радном месту, фотографисао их и сачекао неколико минута, након чега их је пробудио. Налазом и мишљењем вештака психијатра утврђено је да у периоду критичног дешавања тужилац није имао прописани лек за смирење у поподневним сатима, већ само ујутру и увече, те да је самоиницијативним узимањем лекова свесно увео себе у могуће стање поспаности, уз чињеницу да остатак прописане терапије у дозама наведеним у специјалистичком извештају од 29.06.2016. године није могао да изазове поспаност, што потврђује и контролни преглед дана 21.11.2016. године, када је констатовано боље расположење са привременом раздражљивошћу. Према закључку вештака специјалисте медицине рада, на основу медицинске документације, клиничког прегледа и приложених допунских анализа, тужилац је као радник ... на пословима ..., способан за послове које ради. Пре доношења решења о отказу уговора о раду, тужени је тужиоцу 19.12.2016. године доставио упозорење од 12.12.2016. године да постоје разлози за отказ уговора о раду, а тужилац се на упозорење изјаснио 20.12.2016. године.

Полазећи од утврђеног чињеничног стања, правилно су нижестепени судови применили материјално право када су одбили тужбени захтев тужиоца за поништај оспореног решења и враћање на рад.

Према одредби члана 179. став 3. тачка 8) Закона о раду („Службени гласник РС“ бр. 24/05... 75/14), послодавац може да откаже уговор о раду запосленом ако не поштује радну дисциплину прописану актом послодавца, односно ако је његово понашање такво да не може да настави рад код послодавца.

Одредбом члана 127. став 1. тачка 46) Колективног уговора туженог прописано је да за учињене повреде радне обавезе и непоштовања радне дисциплине, послодавац може запосленом да откаже уговор о раду у случају спавања за време рада.

Како је у поступку утврђено да је тужилац дана 02.11.2016. године спавао на радном месту, правилан је закључак нижестепених суда да су се стекли услови из

цитираних прописа за отказ уговора о раду због непоштовања радне дисциплине. Стога је оспорено решење туженог о отказу уговора о раду и по оцени Врховног касационог суда законито.

Пре доношења оспореног решења, тужени је у смислу члана 180. Закона о раду тужиоца упозорио на постојање разлога за отказ уговора о раду и остављен му је рок за изјашњење, чиме му је омогућено право на одбрану.

Како је одбијен тужбени захтев за поништај отказа, тужени није у обавези да тужиоца врати на рад применом члана 191. став 1. Закона о раду.

Правилан је закључак нижестепених судова да је, имајући у виду да је вештак психијатар детаљно објаснио какво дејство на организам имају лекови које је тужилац узео, без утицаја на другачију оцену законитости оспореног решења указивање тужиоца на лоше здравствено стање због кога је критичном приликом морао да узме лекове.

Имајући у виду све изложено, Врховни касациони суд је нашао да ревизију треба одбити као неосновану, па је на основу члана 414. став 1. ЗПП одлучио као у ставу првом изреке.

Како је ревизија тужиоца одбијена, одбијен је и његов захтев за накнаду трошкова ревизијског поступка, док трошкови састава одговора на ревизију не представљају трошкове који су били потребни ради вођења парнице, па је на основу чл. 153. и 154. став 2. ЗПП одлучено као у ставу другом и трећем изреке.

**Председник већа – судија
Катарина Манојловић Андрић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић